

ISTORIC

[COMUNA TÎRGSORU VECHI](#)

Important pentru istoricul **Tîrșorului Vechi** este existența pe teritoriul acestei localități a unor vestigii. Cercetările în domeniu și săpăturile arheologice au dovedit că zona Tîrșorului Vechi a început să fie locuită încă din perioada preistorică.

Târșorul medieval și reședința domnească, vestigiile cu cea mai mare întindere și consistență, deși sunt situate în apropierea drumului național nr. 1, „Pe drumul Brașovului, la trecerea lui pe Valea Prahovei, începe să se înfiripe destul de timpuriu o așezare medievală. În scurtă vreme Tîrșoru Vechi devine un centru comercial și politic de primă importanță, a cărui activitate este atestată de numeroase documente. Din rândul numeroaselor vestigii descoperite se detașează net ca importanță și posibilitatea de a fi reședință domnească. Se menționează că, dintre reședințele domnești din Muntenia, cea de la Tîrșoru Vechi este singura păstrată în mare măsură.

Semnalată pentru prima dată la începutul secolului XIV – curtea domnească, așa cum se păstrează astăzi în cadrul rezervației. În perimetrul rezervației, care coincide, în linii mari, cu cel al vechiului târg medieval – se pot vedea astăzi: Biserica – de pe incinta domnească, ctitorită de Antonie Vodă din Popești (pe la 1669 – 1671), ridicată în aria de est a rezervației se află temeliiile de piatră ale bisericii atribuite domnitorului Vladislav II (1447 – 1457). În apropierea termelor romane, suprapunându-le parțial, se află Biserica Albă, ctitorie a breslelor meșteșugărești. La extremitatea de vest-nord-vest a rezervației se află Biserica Roșie, ctitorită de Mâhnea Turcitu. Tot în cuprinsul rezervației, în zona de nord-nord-vest, aproape de biserica ctitorită de Mâhnea Turcitu se află Conacul. Construcția, cu o suprafață de cca. 200 mp., cu parter și etaj mansardat, este formată dintr-un corp principal și un corp secundar. Ferma se întinde spre nord-nord-vest de conac și a fost transformată după 1947 în I.A.S., în prezent S.C. „Târșoru Vechi”. Dată fiind importanța istorică și arhitecturală a conacului el a fost propus și inclus în 1990, în Lista monumentelor istorice din România.

Aici, Muzeul de Istorie și Arheologie Prahova și Institutul de Arheologie București, intenționează să organizeze o serie de activități culturale și științifice.

În ciuda importanței excepționale recunoscută, cercetată și acordată de mari nume în domeniul istoriei și arheologiei, un singur aspect pozitiv poate fi relevat și anume cuprinderea în 1991 în teritoriul intravilan al satului Târșoru Vechi a rezervației. Alături de această reușită se poate remarca și aceea a realizării unor lucrări de restaurare – în 1992 – în cadrul rezervației.

Din anul 1991, Comisia Monumentelor, Ansamblurilor și Stilurilor Istorice pentru Muntenia a inițiat o serie de activități culturale și științifice.